

Naar en Part ikke kan eller skal møde for vedkommende dømmende Ret (eller den i § 347 omhandlede Underret), bliver den at afhøre ved Underretten paa det Sted, hvor den bor eller opholder sig. I Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, forholdes efter §§ 381, 407 og 430.

De i § 163, sidste Stykke, §§ 164—66 og § 160 indeholdte Regler om Vidner finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, naar Forklaring fordres afgiven af Parter.

§ 294.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmaal, som Modparten eller Retten maatte gøre ham. Herved ere Reglerne i § 293, 6te Stykke, anvendelige, uden at de i bemeldte Paragrafs 3die og 4de Stykke nævnte Afstandsbestemmelser fritage Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret.

§ 295.

Naar en Part afgiver Forklaring i Henhold til de to foregaaende Paragraffer, finde de i §§ 167, 170, 171, 173—76 og 181 indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 296.

Naar en Part, der er tilsagt til personligt Møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller naar Parten, hvad enten han er tilsagt eller har mødt frivilligt, ikke svarer paa de ifølge §§ 293—94 stillede Spørgsmaal, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsheden eller Ubestemtheden paa den for Modparten gunstigste Maade og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Paakendelsen.

Er en efter §§ 293—94 afgiven Forklaring usandfærdig, finde Straffelovens §§ 146 og 148 Anvendelse.

§ 297.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden paahviler, at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed eller paalægge Modparten edeligt at benægte imod ham anførte Kendsgerninger.

Eden kan kun angaa Kendsgerninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der ifølge § 178 eller § 179 Nr. 1—3 ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

§ 298.

Den, som paaberaaber sig et Dokument, der angiver sig som udstedt af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, paalægges Modparten edeligt at benægte dets Ægthed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som paaberaaber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbog staar mod Handelsbog.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende født uægte Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barselfærdsudgifter forlanges, at det enten paalægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Fader-